

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

เหตุผล

โดยที่การเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน อย่างทั่วถึง มีผลต่อภาวะสุขภาพที่ดีของประชาชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นต้องมีกลไกประเมินระบบงานและผลการดำเนินงานของสถานพยาบาลต่างๆ ที่เป็นอิสระและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อสถานพยาบาล ผู้เกี่ยวข้อง และใช้การรับรองคุณภาพเป็นแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาที่จำเป็น

สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล เพื่อให้มีหน่วยงานทำหน้าที่ประเมินและรับรองคุณภาพสถานพยาบาลจากภายนอก รวมทั้งกำหนดกลไกที่เป็นอื่นๆ เพื่อเป็นหลักประกันในเรื่องคุณภาพและความปลอดภัยของสถานพยาบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

.....

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันรับรองคุณภาพ
สถานพยาบาล พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุข หรือสถานที่ซึ่งจัดไว้เพื่อ
การประกอบโรคศิลปะและการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ เพื่อร่วมกันให้บริการสร้างเสริมสุขภาพ
การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ แก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน ทั้ง
ของรัฐและของเอกชน ทั้งที่มีเตียงและไม่มีเตียงรับผู้ป่วย

“การประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ” หมายถึง การประกอบวิชาชีพเวชกรรม การ
ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพ

เภสัชกรรม การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพของแต่ละสาขาวิชาชีพ

“คุณภาพบริการ” หมายความว่า การให้บริการสุขภาพแก่ผู้รับบริการอย่างปลอดภัย และสอดคล้องกับสภาพปัญหาสุขภาพหรือความต้องการที่จำเป็นของผู้รับบริการ บนพื้นฐานของมาตรฐานวิชาชีพ ความเหมาะสม ความคุ้มค่า การเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้รับบริการ

“การรับรองคุณภาพ” หมายความว่า การรับรองว่าสถานพยาบาลมีองค์ประกอบของการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพ ที่มั่นใจว่าจะให้บริการที่มีคุณภาพ โดยการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เป็นการรับรองระบบงานขององค์กร มีใช้การรับรองผลการดูแลรักษาผู้ป่วยแต่ละราย

“การประเมินคุณภาพ” หมายความว่า การประเมินองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของคุณภาพและความปลอดภัยในการให้บริการสุขภาพ ทั้งในส่วนของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ โดยเปรียบเทียบกับข้อกำหนดเชิงระบบ มาตรฐานวิชาชีพ กฎระเบียบ และความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้อง อย่างสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสถานบริการสุขภาพแต่ละแห่ง ส่งผลให้มีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันรับรองคุณภาพ

สถานพยาบาล

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Healthcare Organization Accreditation Institute”

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้การประเมินและรับรองคุณภาพจากภายนอก เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาล

(๒) เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของสถานพยาบาล โดยการรวบรวม สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาวิจัย จัดทำแนวทางปฏิบัติและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็น สร้างช่องทางการเผยแพร่ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อการปรับปรุงระบบที่จำเป็น

(๓) ร่วมมือกับกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ในการส่งเสริมและกำกับการพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาล

(๔) สร้างระบบรายงานและสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของสถานพยาบาลทุกระดับ

(๕) สร้างความรู้ความเข้าใจ ให้การสนับสนุนสถานพยาบาลในการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย โดยมุ่งเน้นที่การปรับปรุงและออกแบบระบบเพื่อประโยชน์ในการป้องกันปัญหา

(๖) จัดให้มีกลไกตรวจสอบที่เป็นอิสระเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะสำหรับการป้องกันในภาพกว้างของระบบบริการสุขภาพ

(๗) เป็นตัวแทนของรัฐบาลในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการประเมิน การพัฒนา และการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

มาตรา ๗ กิจการของสถาบันไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำกับระกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ใด ๆ ของสถาบันได้ เสมือนสถาบันเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการกำกับ

มาตรา ๘ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ

(๒) กำหนดมาตรฐานสำหรับสถานพยาบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินและพัฒนา

(๓) ประเมินและออกประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพให้แก่สถานพยาบาล

(๔) ขึ้นทะเบียนบุคคลและหน่วยงานภายนอกที่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบัน

(๕) ให้ทุนสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการวิจัย เพื่อวัตถุประสงค์การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๖) วางระบบรายงาน และจัดทำแนวทางป้องกันเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการได้รับบริการสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย

(๗) จัดระบบข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาคุณภาพ และให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่หน่วยงานของรัฐ เอกชน และสาธารณชน

(๘) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ รวมทั้งก่อตั้งสิทธิและทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๙) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการประเมิน การพัฒนา และการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

(๑๐) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของงานของสถาบันหรืองานอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน

(๑๑) ถือหุ้นส่วนหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของสถาบัน

(๑๒) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๙ หุ้และทรัพย์สินของสถาบันมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินในส่วนที่ได้รับโอนจากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

(๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี

(๔) เงินอุดหนุนจากกองทุนประกันสุขภาพต่างๆ ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ

(๖) ดอกผลของเงินรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

เงินทุนประเดิมตาม (๒) และเงินอุดหนุนตาม (๓) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ให้สถาบันมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เงินบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการจากการดำเนินการของสถาบัน ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

มาตรา ๑๑ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อบรรลुวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด ๒

การบริหารและการดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การแพทย์และสาธารณสุข หรือการพัฒนาและรับรองคุณภาพ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสองคน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญเป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการบริหาร ด้านสังคม ด้านกฎหมาย และด้านสื่อสารมวลชน

(๔) ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้อง

แต่งตั้งตามข้อผูกพัน หรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมกับงานของสถาบัน

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการของสถาบันจะต้องไม่ประกอบกิจการ ซึ่งมีสภาพเป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบัน หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ สถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็น ประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สถาบันเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลสถาบันให้ ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และข้อบังคับว่าด้วย การปฏิบัติงานของสถาบัน

(๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานของบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับการ กำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เรื่องอื่น ๆ การ บรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์อื่น การคัดเลือก การแต่งตั้ง และการออกจากตำแหน่งของผู้บริหาร รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร และการ มอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติงานแทนผู้บริหาร

(๕) อนุมัติแผนงานหลักของสถาบัน

(๖) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสถาบัน

(๗) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘

ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีการจำกัดอำนาจผู้บริหารในการ ทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระปกติอยู่ใน ตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

เพื่อความต่อเนื่องในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้มีการสรรหาและแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งในสามทุกๆ ปี โดยให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชุดแรก หนึ่งในสาม มีวาระหนึ่งปี อีกหนึ่งในสามมีวาระสองปี และอีกหนึ่งในสามมีวาระสามปี

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งและวรรคสอง หากยังมิได้มีการ แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงาน ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๑๘ การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง
คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือลูกจ้างของทาง

ราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับ
กิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘

(๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) (๔) (๕)

(๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับ
แต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ

(๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่โดยไม่นับรวมผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะ
กรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย
พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่
คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับ
ข้อบังคับ ระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของ
สถาบัน และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้
แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง
ย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

การกำกับดูแล การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ในกรณีที่สถาบันจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถาบันเป็นประจำ

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการของสถาบัน ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันทุกกรอบปี

มาตรา ๓๑ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมา บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามปี

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่เป็นกลาง และมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลกิจการองค์กร โดยให้มีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ ในระยะเริ่มแรกซึ่งยังไม่มีคณะกรรมการสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ทำหน้าที่บริหารสถาบันเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิมที่ดำรงและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณและรายได้ของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในส่วนของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นอันยกเลิก

เพื่อเป็นทุนในการดำเนินกิจการของสถาบันในระยะเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบัน ภายในวงเงินที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ข้าราชการของส่วนราชการใดสมัครใจจะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสถาบัน ให้แจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้าราชการซึ่งเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี